

„DODATIES UZ PRIEKŠU”

Vispasaules septītās dienas adventistu

Ģenerālkonferences prezidenta Teda Wilsona Sabata svētruna – 3.jūlijā 2010.g.

IEVADS

Labrīt, brāļi un māsas Kristū! Ir liela priekštiesība būt kopīgā pielūgsmē šajā 59. Ģenerālās Konferences pēdējā Sabata rīta dievkalpojumā. Esam pateicīgi Kungam par dažādiem veidiem, kādos Viņš ir vadījis savu draudzi šīs nedēļas laikā. Mēs dodam visu godu Dievam! Septītās dienas adventistu draudze ir ceļojumā Debesu virzienā, un mēs esam gandrīz mājās. No visas sirds es ticu, ka Jēzus nāk drīz! Mēs to sakām visās valodās.... „Jesus revien bientot!” (franču) „Haysoos vee-en-nay (vien-a) pronto!” (spāņu), „Brehvee Jayzeus voltarah!” (portugāļu), „Iisus pridjot skoro!” (krievu), „Yesu ana-kuja kari-buni sana!” (Austrumāfrikas svahilu cilts), „Yesu knee me.....K gauld....O shimknee-dah!” (korejiešu), „Yesu zhai-lie!” (ķīniešu), „Yesu jelldee eye-gah!” (hindu), „Si Haysus eye ma-lahh-pit nang duma-ting!” (tagalogu), „Ha ana ahti seriahn!” (arābu), „Yahsus kommt bahldt!” (vācu)..... un tik daudzās citās pasaules valodās.

Es augsti vērtēju plašās vispasaules ticīgo ģimenes brīnišķīgo garu un entuziasmu. Laikā, kad mēs visi priecājamies par nācijām un kultūrām, es slavēju Kungu par Kristus kultūru, kas saista mūs kopā un pārsniedz visas citas. Šādā garā es pazemīgi aicinu jūs lūgt, lai vēsts, kuru šodien līdzdalīšu, ir skaidri sadzirdēta un lai vēstnesis netiktu paaugstināts. Tādēļ, ja ir kāda sevišķa vieta, kurai vēlaties piekrist, tad lūdzu, aplausu vietā izsakiet to ar dziļi izjustu „Āmen”. Pateicos jums par palīdzību paturēt vēsti, nevis vēstnesi mūsu kopējā laika centrā.

HAOTISKA PASAULE; STABILS, PĀRLIECINOŠS VĀRDS

Kristus nākšanas zīmes ar katru dienu pieaug frekvencē un intensitātē. Postošas norises dabā, neskaidrība un juceklis pasaules politikā, ekumenisma izplatība, iespīšanās un kompromisu aktivitātes, dramatisks spiritisma pieaugums un ietekme, pasaules ekonomikas pasliktināšanās, sabiedrības un ģimenes vērtību sairšana, neticība Dieva Vārda un desmit baušļu absolūtai autoritātei, noziegumu zeļšana, plosīšanās un morāls pagrimums, kari un valodas par kariem, un tā joprojām. Viss nekļūdīgi norāda uz pasaules vēstures kulmināciju un Kunga atgriešanos lai paņemtu mūs fināla ceļā mājās uz Debesīm.

Kāda milzīga svētība un laime ir zināt, ka pasaules nenoteiktībā, kas mūs apņēma, mēs varam mierīgi balstīties ar absolūtu pārliecību uz nemainīgo Dieva Vārdu! Dievs ir pasargājis savu Svēto Vārdu cauri cilvēces vēstures laikmetiem un pret nežēlīgiem sātana uzbrukumiem. Bībele satur akurātu ziņojumu par mūsu izcelsmi, uzticamu mūsu pestīšanas aprakstu un godības pilnu ieskatu par drīzu mūsu atbrīvošanu. Kā Septītās dienas adventisti, mēs akceptējam Bībeli kā pamatu visiem mūsu uzskatiem un ticībai, un saskatām tās lappusēs mūsu unikālo pravietoto identitāti un misiju.

ADVENTISTU IDENTITĀTE UN MISIJA

Ar savas patiesības spēku Dievs no šīs haotiskās pasaules ir izgrebis (jeb izkalis) Septītās dienas adventistu draudzi. Mums ir jābūt īpašai tautai, Dieva *Atlikuma* ļaudīm, lai paaugstinātu Kristu, Viņa taisnību, Viņa Atklāsmes 14 triju eņģeļu vēstis un Viņa drīzo nākšanu. Kā Bībelei ticošiem kristiešiem, kas dzīvo pasaules vēstures pēdējās dienās, mums ir jābūt tiem, kurus apustulis Pēteris sauca: „Izredzēta tauta, ķēniņu priesterība, svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis, lai jūs pasludinātu Tā izcilos tikumus, kas jūs aicinājis no tumsas Savā brīnišķajā gaismā”. Dieva *Atlikuma* tauta Atklāsmes 12:17 tiek identificēti kā tādi, kas „tur Dieva baušļus un kam ir Jēzus Kristus liecība”; tā mums ir unikāla cerības vēsts un mandāts pasludināt pasaulei Dieva laipnību un žēlastību. Liecību septītajā sējumā [p.138] mēs lasām: „Dieva izraudzīja Septītās dienas adventistus kā īpašus ļaudis, kas atšķirti no pasaules... Viņš tos ir darījis par Saviem pārstāvjiem un ir aicinājis būt par Viņa sūtņiem pēdējā glābšanas darbā.”

SABATS

Viena no pēdējo dienu Dieva tautas identifikācijas raksturīgām pazīmēm ir fakts, ka Viņa draudzes locekļi akceptē (atzīst un pieņem) un tic VISIEM desmit Dieva baušļiem, ieskaitot ceturto bausli, kurš aicina pieminēt Kunga Sabata dienu. Sabata ievērošana nav tikai Viņa iesākuma radīšanas darba zīme, bet tā būs NOTEIKTA zīme Dieva ļaudīm pēdējās dienās, kas ir kontrastējošā pretstatā tiem, kam zvēra zīme un kas reprezentē mēģinājumu ievērot svētu to dienu, kuru Dievs nav noteicis kā svētu.

SABATS UN TRIJU EŅĢEĻU VĒSTIS

Sabats un tā nozīme attiecas uz ikvienu no Atklāsmes 14 triju eņģeļu vēstīm. Pirmais eņģelis, kam „bija mūžīgais evaņģēlijs” ----- Kristus taisnība ----- pasludina: „Bīstaties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa tiesas stunda ir nākusi, un pielūdziet to, kas ir radījis debesis un zemi, jūru un ūdeņu avotus.” Dievs ir Radītājs un ir pielūdzams Viņa Sabata dienā kā zīme mūsu lojalitātei Viņa Vārdam un radošajam spēkam. Otrais eņģelis 8.pantā paziņo: „Kritusi, kritusi Bābele tāpēc ka tā visas tautas dzirdinājusi ar savas netiklības dusmu vīnu.” Viņa ir sagrozījusi Dieva baušļus un ieviesusi vēl citu pielūgsmes dienu, izņemot septītās dienas Sabatu – kas ir Dieva radīšanas darba vienīgā un patiesā zīme. Trešais eņģelis 9-12.pantā paziņo, ka „ja kas pielūdz to zvēru un viņa bildi, un pieņem viņa zīmi pie savas pieres vai pieres”, tas arī tiks mocīts jeb iznīcināts ar uguni un sēru. Ja jūs pielūdzat zvēru un viņa attēlu, jūs atmetat vienu NOTEIKTU zīmi, kuru Dievs ir paziņojis kā uzticības pārbaudi..... septītās dienas Sabatu.

PESTĪŠANA

Trešais eņģelis pabeidz paziņojumu 12.pantā identificējot Dieva ļaudis kā tādus, „kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.” Lai tiktu pestīti, mēs pilnīgi paļaujamies uz Jēzu un mūsu attiecībām ar Viņu mūsu pestīšanai. Mēs nevaram iegūt pestīšanu ar saviem darbiem, bet pateicoties Kristus žēlastībai, ko mēs pasludinām. Žēlastība ir Dieva piedošanas apsolījums un

sagādāts Dieva spēka nodrošinājums – taisnošana un svētošana. Jūs nevarat atdalīt, ko Kristus dara PRIEKŠ jums (ikdienas jūs taisnojot, it kā jūs nebūtu grēkojuši), no tā, ko Viņš dara IEKŠ jums jeb JŪSOS (svētojot ikdienas, ka jūs pakļaujaties Viņam un atļaujat Svētā Gara spēkam pārveidot jūsu dzīvi, lai jūs kļūtu vairāk un vairāk līdzīgi Jēzum.) Tas ir mūžīgais evaņģēlijs, izteikts pirmajā eņģeļa vēstī. Tā ir taisnošana ticībā. Un tāpēc Septītās dienas adventistiem, pasludinot Dieva žēlastību, vajadzētu būt visspēcīgākajām balsīm! Visa Lielās Cīņas tēma ir par Dieva žēlastību lai glābtu grēciniekus un caur Viņa spēku pārveidotu tos par Viņa dēliem un meitām – par uzticīgiem lieciniekiem, kas pasludina triju eņģeļu vēsti Svētā Gara degsmē un dzīvā savienībā ar Jēzu – mūsu ticības Autoru un Pabeidzēju.

Jēzus Kristus salīdzinošām asinīm uz krusta un Jēzus Kristus salīdzinošai kalpošanai Debesu Svētnīcā ir viens mērķis – ikviena nožēlojoša grēcinieka glābšana. Tādā veidā, pateicoties Viņa salīdzinošam upurim un Augstpriesterīgai salīdzinošai kalpošanai, mēs varam „ar drošību pieiet pie žēlastības troņa, lai mēs saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību par palīdzību vajadzīgā laikā” [Ebr.4:16] Mēs esam aicināti pasludināt grēka slimajai pasaulei brīnišķo, spēcīgo un glābjošo žēlastību. Turklāt, tikai patiesa Dieva žēlastības dziļuma izpratne un īstenošana var aizvākt visu pamatu pretējām galējībām – pašieciētibai (tolerancei) vai pašpaļāvībai. Brīnišķā grāmata „*Ceļš pie Kristus*” [p.63; latv.77.lpp.] paskaidro: „Mums pašiem nav nekāda pamata pašpaaugstināties. Mūsu cerības vienīgais pamats ir mums no Kristus dotā jeb piedēvētā (*imputed*) taisnība (taisnošana) un tas, ko Viņa Gars paveic mūsos un caur mums (svētošana).”

PRAVIEŠU GARS

Atgriezoties pie Atklāsmes 12:17 un otras lielās Dieva Atlikuma tautas atšķirības zīmes, mēs lasām, ka tiem būs „Jēzus Kristus Liecība”. (Atklāsmes 19:10 stāsta mums, ka „Jēzus Liecība ir Praviešu Gars”. Tas pats Gars, kas darbojās un ietekmēja svētos senatnē, ir atkal pēdējās dienās aicinājis un iecēlis Kunga vēstnesi. Mani Septītās dienas adventistu brāļi un māsas, Praviešu Gara rakstos Kungs mums ir devis vienu no iespējamām lielākām dāvanām! Tieši tā kā Bībele nav novecojusi un nav sevi izsmēlusi, tāpat arī Dieva pēdējā laika vēstneses Liecības nav novecojušas un nav sevi izsmēlušas. Dievs lietoja Eleni G. Vaiti kā pazemīgu kalponi, lai sagādātu un nodrošinātu inspirētu ieskatu un izpratni par Rakstiem, pravietojumiem, veselību, audzināšanu, attiecībām, misiju, ģimenēm un tāpat arī par daudzām citām tēmām. Lasīsim Praviešu Garu, sekosim Praviešu Garam un līdzdalīsim citiem Praviešu Garu! Ir tik daudz šo brīnišķīgo grāmatu, ko līdzdalīt un izplatīt, ieskaitot vienu grāmatu, par kuru Elena Vaita ir norādījusi, ka viņa vēlas, lai tā tiktu izplatīta vairāk par citām – „Lielā cīņa”. Pateicība Dievam par reliģijas brīvību šajā un citās zemēs, kas atļauj mums līdzdalīt un izplatīt patiesību! Praviešu Gars ir viena no Dieva pēdējo dienu ļaužu identifikācijas zīmēm, un tas ir tikpat piemērots un noderīgs šodien kā jebkad agrāk, jo tas mums ir pašu Debesu dots. Kā Dieva uzticīgais Atlikums, mēs nekad nedrīkstam mazināt un izdzēst tās dārgās gaismas ietekmi, kāda mums ir dota Elenas G. Vaitas rakstos.

KRISTUM LĪDZĪGA PAZEMĪBA

Kad mēs lietojam apzīmējumu Atlikuma draudze vai Atlikuma tauta, mums nekad to nav jālieto uz sevi centrētā privilēģiju nozīmē. Mums ir jābūt pazemīgākajiem ļaudīm uz zemes,

kas atzīst savu pilnīgu vajadzību pēc Jēzus, mūsu Pestītāja un slavē Viņu par to, ka esam aicināti šajā varenajā Adventes kustībā. Adventes kustība ir veidota no pazemīgiem cilvēkiem, kas vienkārši neliekuļotā patiesumā, nevis vienkārši pārāk vulgarizētā vienkāršotībā, bet vienkārši patiesumā. Daudzi Dieva ļaudis ir labi izglītoti, apmācīti kādā disciplinā, disciplinēti, atjautīgi un labi aptveroši, bet, neskatoties uz to, mums ir jābūt vienkāršiem neliekuļotā patiesumā. Mūsu Pestītājs runāja ar pārsteidzošu autoritāti, bet bija pietiekoši pazemīgs, lai būtu pievilcīgs vislaunākajiem grēciniekiem. Šī draudze nav tikai kāda cita denominācija; tā ir unikāla, Debesu iniciēta (ierosināta) kustība ar pestīšanas misiju pasaulei; draudzei pastāvīgi ir jādodas uz priekšu Jēzus pazemībā. Pasaulei ir vajadzība dzirdēt Kristus vēsti no ļaudīm, kuri ir Kristum līdzīgi. Kad esam Viņa žēlastībā pārveidoti, mēs sludināsim, mācīsim, un liecināsim par tiešo vēsti no Bībeles un Praviešu Gara pazemīgā, mīlošā un pievilcīgā veidā.

Kad mēs visā pazemībā pilnīgi tieksimies un paļausimies mūsu Kunga mūžīgajām rokām, Viņš darbosies caur mums varenā veidā, lai mirstošai pasaulei sniegtu pēdējo un izšķirošo vēsti. Panākumi šī darba pabeigšanai ir atkarīgi no mūsu pazemīgas padevības Dieva Vārdam un Svētā Gara vadībai. Tas ir atkarīgs no mūsu pašu pazemošanās Radītāja priekšā un sevis aizliegšanas tā, ka Jēzus var kontrolēt mūs un uzvarēt mūsu grēku. Tas ir atkarīgs no tā, vai nu mēs esam, vai arī neesam gatavi pazemīgi lūgt pēc atmodas un reformas mūsu personīgajā dzīvē un kopīgi kā draudze; tas var vadīt uz Svētā Gara Vēlā lietus izliešanos.

Misis Vaita 8.Liecību sējumā [pp.104-106] apraksta atklāsmi ar virsrakstu „Kas varētu būt noticis”. Viņa redzēja, ka Kungs vēlējās darīt divas lielas lietas Ģenerālās Konferences 1901.gada Kongresā:

1. Reorganizēt draudzi, kas ir noticis, dodot ievērojamu daļu no struktūras, kāda mums šodien ir; un
2. Sagādāt Svētā Gara izliešanos, kas nav noticis, jo Dieva draudzes starpā valdīja neticība; vadītāji un ļaudis nepazemoja sevi Kunga priekšā.

Draudze palaida garām iespēju saņemt Vēlo lietu. Tas bija pirms simts un deviņiem gadiem. Neliksim Dievam gaidīt vēl ilgāk, lai sāktu Vēlo lietu tādā mērā, ka Jēzus varētu nākt.

Mums ir nepieciešams nopietni un dedzīgi lūgt šo piedzīvojumu. Mēs to esam darījuši šī Kongresa laikā, un mums ir jāturpina nopietni un dedzīgi meklēt tā Kunga gribu mūsu dzīvēs pēc tam, kad dosimies prom no šejienes. Misis Vaita skaidri paziņo, ka „Patiesa dievbijības atmoda mūsu vidū ir lielākā un visneatliekamākā no visām mūsu vajadzībām. Dzīties pēc tās vajadzētu būt mūsu pirmajam darbam”. [Review and Herald, March 22, 1887] Šīs ģenerālās Konferences darba sesijas laikā jūs esat ļoti lūguši pēc atmodas un reformācijas, pēc Svētā Gara un Vēlā lietus. Brāļi un māsas, ir laiks.... Kungs nāk drīz! Viņš vēlas lietot Savu Atlikuma draudzi visiedarbīgākā un spēcīgā veidā.

Kungs ilgojas atjaunot mūsos Savu paša raksturu. Tas var notikt, ja mēs ikdienas nododam sevi Viņam un ļaujamies Viņam, kā Pāvils Filipiešiem 2:5 saka mums: „Tāds prāts lai jums ir, kāds arī Kristum Jēzum ir bijis”. Ja mēs ikdienas savienojamies ar Kristu un atļaujam Viņam darboties caur mums, Svētais Gars mūs izmantos, lai pasludinātu Viņa žēlastību un pasteidzinātu Kunga nākšanu. Atceries, šī ir Adventes kustība, aicinātie ļaudis, Atlikuma

draudzē, liktenīgā tauta, tauta ceļā uz priekšu uz Debesīm, tā kā mēs pasludinām Dieva žēlastību.

Grāmatā „*Kristus līdzības*” [p.69] varam lasīt par Kristus vēlmi Savu ļaužu labā: „Ar ilgām Kristus gaida Savu izpausmi draudzē. Kad Kristus raksturs pilnīgi atspoguļosies Viņa ļaudīs, tad Viņš nāks un paziņos, ka tie pieder Viņam. Katra kristieša priekštiesība ir ne tikai gaidīt, bet arī pasteidzināt Kunga Jēzus Kristus nākšanu [2.Pēt.3:12]. Ja visi, kas atklāti atzīst Kristus vārdu, arī nestu augļus Viņam par godu, cik gan strauji tad visa pasaule tiktu apsēta ar Evaņģēlija sēklu. Ātri vien lielā pēdējā raža tiktu nogatavināta, un Kristus nāktu ievākt dārgo labību.”

IZRAĒLS IZVESTS NO ĒĢIPTES

Vecajā Derībā Dievs aicināja īpašus ļaudis ar vēsti un izraudzītu misiju. Viņi tika aicināti doties ticības ceļojumā un, paļaujoties uz Viņu, liecināt pasaulei par Dieva žēlastību. Izraēla bērni dzīvoja Ēģiptē 400 gadus un beigās bija kļuvuši ēģiptiešu vergi. Es izaugu Ēģiptē līdz astoņu gadu vecumam. Kaira bija manas mājas.... Es ļoti maz zināju par apkārtējo pasauli, izņemot par Tuvajiem Austrumiem. Tā bija brīnišķīga vieta, kuru apdzīvoja brīnišķīgi cilvēki. Lai kā, bet tajos senajos laikos, Izraēls bija Ēģiptes verdzībā. Pateicoties tam, ka Dievs apbrīnojamā veidā izlietoja Mozu, Āronu un Mirjāmi, Dievs atbrīvoja Savu tautu lai tie dotos ceļā lai veiktu misiju pasaules labā. Pēc pēdējās un postošās desmitās mocības Izraēla bērni devās ceļojumā no Ēģiptes uz dienvidiem.

2.Moz.13:21 vēsta ka: „Tas Kungs viņiem gāja pa priekšu dienā mākoņa stabā, lai tos vadītu pa ceļu, bet naktī uguns stabā ...” Kāds brīnišķīgs Dievs ... Viņš vadīs mūs dienu un nakti! Kungs tos vadīja pie Sarkanās jūras rietumu krasta pie Ēģiptes tuksneša. Mēs lasām 14:2, ka Dievs vadīja tos uz vietu, lai tie „uzceļ nometni Pihahirotas priekšā, starp Migdolu un jūru, pretī Baal-Cefonai; tai iepretim apmetieties pie jūras.” Mans tēvs, kurš gandrīz 15 gadus pavadīja Ēģiptē, uzskata, ka zina kur ir šī vieta, kas aprakstīta grāmatā „*Sentēvi un pravieši*”. Tā ir vieta, kur Dievs varēja demonstrēt Savu varu pret ēģiptiešiem. Daži Bībeles zinātnieki uzskata, ka Izraēla bērni šķērsoja Sarkanā jūru niedrājā, kur dziļums bija līdz jostas vietai. Kāda gan nozīme tādā gadījumā būtu demonstrēt Dieva spēku? Pilnīgi nekāda! Patiesībā tā bija ļoti grūta vieta. Tā kā Izraēlieši virzījās uz dienvidiem, tad rietumos no viņiem bija Ēģiptes tuksnesis, priekšā kalni, austrumos Sarkanā jūra un aizmugurē ēģiptieši. Nodaļas turpinājumā ir aprakstīts, ka faraons pārdomāja un ar savu karaspēku dzinās pakaļ izraēliešiem ar „seši simti izlasītiem ratiem un visiem ēģiptiešu ratiem”. Desmitais pants saka, ka tad, kad Izraēlieši manīja, ka tuvojas faraona armija, tie ļoti izbijās. Kādēļ ir tā, ka tad, kas Dievs vada, mēs kļūstam bailīgi? Izraēliešiem bija demonstrēts mākoņa un uguns stabs – kādēļ gan neuzticēties spēkam, kas tos vadīja? Apgūsīm mācību. Izraēlieši bija tik izmisuši, ka tie pārmeta Mozum, 11.pantā, sakot: „Vai Ēģiptē kapenes nebija, ka tu mūs esi izvedis, lai mirstam tuksnesī?” Kāpēc mēs reizēm rīkojamies tāpat? Mēs redzam apbrīnojamā Dieva vadības un žēlastības zīmes, bet tad notiek kaut kas slikts, un mēs vainojam Dievu.

Tad, 13.pantā Mozs saka ļaudīm: „Nebīstaties, pastāviet un redziet tā Kunga pestīšanu, ko Viņš jums šodien darīs.” Bieži mēs tiekam kārdināti rīkoties paši savu dziņu pamudināti, neļaujot Dievam vadīt mūsu soļus. Lai kā, bet Dievs aicina mūs doties uz priekšu tikai Viņa vadībā. Tā Mozs, 14.pantā, deva varenu apsolījumu, uz kuru mums visiem vajadzētu

pretendēt, kad mēs saskarsimies ar Lielās Cīņas kulmināciju starp Kristu un sātanu: „Tas Kungs karos par jums, un jūs būsiet mierā”. Brāļi un māsas, tas Kungs karos par mums, Viņš pašķirs ceļu! Viņš savai draudzei nodrošinās uzvaru, bet mums ir jāpaļaujas uz Viņu. Mums ir jāpazemo pašiem sevi Viņa priekšā, mums ir jāpaklausa Viņam un mums ir jāseko Viņa vadībai. Un tad Dievs paziņoja Izraēla bērniem caur Mozu to pašu pavēli, ko Viņš dod pēdējo dienu Atlikuma draudzei šodien. 15.pants paziņo: „Ko tu brēc uz Mani, saki Izraēla bērniem lai tie dodas ceļā UZ PRIEKŠU”. Kad Dievs saka „uz priekšu”, tad arī mums ir jādodas „uz priekšu”.

Lai kā, bet Izraēla bērni nesaskatīja lielo kopainu. Viņi bija aizmirsuši, kā Dievs tos bija vadījis pagātnē. Nekad neaizmirsīsim, kā Dievs ir vadījis Adventes kustību pagātnē un kā Viņš to vadīs pretī uzvarai nākotnē – uz Viņa vārda pagodināšanu un Viņa pestīšanas plāna aizstāvēšanu visa Universa priekšā. Mēs esam Lielās Cīņas noslēgumā, un Dievs saka: „Dodaties uz priekšu!”

Bet ko Izraēla bērni varēja darīt? Viņi jutās kā lamatās – tuksnesis labā pusē, kalni priekšā, Sarkanā jūra pa kreisi un no aizmugures tuvojās ēģiptiešu karaspēks. Viņiem neizdevās paļauties uz Dieva spēku. Viss, ko tie varēja redzēt, bija tikai šķēršļi un kavēkļi. Nezinu ar kādiem šķēršļiem jūs sastopaties šodien. Bet lai kādi tie arī nebūtu, Dievam ir ceļš katram no mums personīgi un draudzei, kad pasludinām Dieva žēlastību. Ar kādiem šķēršļiem jūs satopaties šajā Sabatā?

1. Vai jūs sastopat:

- Sekulāru šaubu kalnus Bībelē?
- Liberālu Dieva Vārda interpretāciju jūru?
- Garīga sajukuma armijas?

Dievs saka, mēs esam svēta tauta un Dieva īpaši ļaudis – „Dodaties uz priekšu!”

2. Vai esat sadūrušies ar:

- Finansiālu grūtību kalniem?
- Ar ģimenes un personīgo konfliktu jūru?
- Ar negatīvu sociālo pārmaiņu armiju?

Kungs saka: „Dodaties uz priekšu!” Jūs esat Mana izredzētā tauta.

3. Vai esat aplenkti ar:

- Sakaru pārtraukšanas kalniem?
- Satrukumu un sajukuma jūru mājās/darbā/ draudzē/ sabiedrībā?
- Emocionālu konfliktu, aizdomu un neuzticības armiju?

Dievs saka: „Dodaties uz priekšu!”, neatkarīgi no jūsu apstākļiem. Dievam ir ceļš uz priekšu.

Inspirācija mums vēsta: „Dievs savā aizgādībā ebrejus noveda kalnu cietoksnī pie jūras, lai viņu atbrīvošanā parādītu savu spēku un skaidri pamanāmi pazemotu apspiedēju lepošanos. Viņš tos varēja izglābt arī savādāk, bet izvēlējās šo veidu, lai pārbaudītu ļaužu ticību un stiprinātu viņu paļaušanos uz Kungu.” [„*Sentēvi un pravieši*” p.290] Toreiz Dievs veica vienu no Saviem lielākiem brīnumiem, tāpat kā Viņš to vēlas darīt šodien! 2.Mozus14:19,20 stāsta, ka Dieva aizsargājošais mākonis pārvietojās no Izraēla priekšas uz viņu aizmuguri, lai tos

aizsargātu no ēģiptiešu armijas. Izraēliešu nometni tas pielēja ar spožu gaismu, bet ēģiptiešiem tas bija tumša siena.

21.pants vēsta, ka Mozus izstiepa savu roku pār Sarkano jūru, un tad Dievs padarīja Sarkano jūru par lielceļu. Mākonis aizkavēja ēģiptiešus, kamēr izraēlieši ticībā gāja uz priekšu pāri jūrai. Vai jūs varat iztēloties vairāk kā miljona ļaužu sajūsmu, kad tie gāja caur jūru pa sausu ceļu? Iztēloties sajūsmu, kad bērni redzēja peldam zivis kā akvārijā?

Inspirētā spalva apraksta šo notikumu iespaidīgā veidā: „Šeit ietvertā lielā mācība domāta visiem laikiem. Bieži kristiešu dzīve ir pilna briesmu, kad pienākumu pildīt šķiet visai grūti. Iztēle mūsu priekšā rāda draudošu bojāeju un aizmugurē — verdzību vai nāvi. Un tomēr Dieva balss skaidri saka: “Dodaties uz priekšu!” Mums jāpaklausā šai pavēlei pat tad, ja skats nespēj spiesties cauri tumsai un ja pie savām kājām jūtam aukstos viļņus. Šķēršļi, kas kavē mūsu virzīšanos uz priekšu, nekad nenozūdīs svārstīga, šaubīga gara priekšā.” [„*Sentēvi un pravieši*” p.290]

Un tā, brāļi un māsas, lūkojaties uz Visvareno Dievu, kurš var vadīt jūs cauri visam, ar ko vien nākotnē nāktos satapties. Nekad nezaudējiet savu uzticību un paļāvību uz Viņu. Vienmēr paklausiet Viņa pavēlei: „Dodaties uz priekšu!”

Pēc tam, kad izraēlieši bija izpildījuši savu Debesu doto uzdevumu, iet caur Sarkano jūru, ēģiptiešiem tika atļauts dzīties tiem pakaļ. Tas viss notika saskaņā ar Dieva plānu. Dievam ir plāns jūsu dzīvei un šai draudzei. Nekad neapšaubiet varenajai Adventes kustībai paredzēto mērķi. Tas ir Dieva rokās. Dievs ir devis pravietiskus norādījumus (programmu), lai mēs zinātu Lielās Cīņas kulmināciju – Dievs ir Uzvarētājs!

Panti 23-30 apraksta nedzirdētu skatu par ēģiptiešu armiju, kura dzinās pakaļ izraēliešiem tikai tāpēc, lai Dievs brīnumainā veidā nogrūstu viņu ratiem riteņus un liktu varenajai Sarkanai jūrai aprīt veselu armiju, sagādājot pilnīgu uzvaru. Jūs redzat, kas notiek, kad mēs „mierīgi stāvam un redzam tā Kunga pestīšanu”. 31.pants ziņo: „...Izraēlieši redzēja to lielo darbu, ko tas Kungs ēģiptiešiem bija darījis; tā ka tie ļaudis bijās to Kungu un ticēja tam Kungam un Viņa kalpam Mozum.”

2.Mozus 15.nodaļā pierakstīta uzvaras dziesma, kādu dziedāja Mozus un Izraēla bērni: „Viņš ir vareni triumfējis! Zirgus un jātniekus Viņš ir iegāzis jūrā. Tas Kungs ir mans spēks un mana dziesma, Viņš ir kļuvis mana pestīšana; Viņš ir mans Dievs, un es Viņu pagodināšu, Viņš ir manu tēvu Dievs, un es Viņu paaugstināšu.”

Adventes kustības brāļi un māsas mēs esam lieliskā ceļojumā. Lūkojaties tikai uz Dievu pēc izglābšanas. Kunga vēstnese ziņo: „Ceļš, pa kuru vada Dievs, var iet caur tuksnesi vai jūru, bet tas vienmēr ir drošs ceļš.” [„*Sentēvi un pravieši*” p.290]

Protams, jūs varat palikt pārliecināti, ka vienalga kādā virzienā Dievs jūs aicina, sātans cenšas lai jūs ietu citu ceļu. Kad vien Dievs saka „Dodieties uz priekšu”, velnam priekš jums vienmēr būs solis atpakaļ. Bet mani draugi, kad mēs stāvam uz mūsu mūžīgo māju kritiskas šķautnes (

tad tas pats Dievs, kas pavēlēja izraēliešiem doties uz priekšu uz Apsolīto zemi, un nevis atpakaļ uz Ēģipti, arī šodien aicina jūs iet uz priekšu, nevis atpakaļ.

DODATIES UZ PRIEKŠU, NEVIS ATPAKAĻ

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ Nepadodieties kļūdainai idejai, cenšoties gūt atbalstu [vai vietām jau ir guvusi atbalstu] pat Septītās dienas adventistu draudzē, pieņemot dievkalpojumu vai evaņģelizācijas metodes tikai tāpēc, ka tās ir jaunas un „pārmodernas”. Mums ir modri un piesardzīgi ir jāpārbauda visas lietas pie augstākās Dieva Vārda autoritātes un padoma, ar kuru mēs esam svētīti Elenas G. Vaitas rakstos. Netiecaties un nepiesleجاتies kustībām un megabaznīcu centriem ārpus Septītās dienas adventistu draudzes, kas apsola garīgus panākumus, kas pamatoti uz nepareizu teoloģiju. Turaties pa gabalu no nebībeliskām garīgām disciplīnām vai garīgu formāciju metodēm, kuras sakņojas misticismā – tādām kā kontemplatīvā lūgšana, centrētā lūgšana, kā arī topošām kustībām draudzē, kur tādas metodes tiek veicinātas. Vēršaties Septītās dienas adventistu draudzes IEKŠIENĒ pie pazemīgiem draudzes ganiem, evaņģelistiem, Bībeles skolotājiem, vadītājiem un departamentu direktoriem, kas var nodrošināt ar tādām evaņģelistu metodēm un programmām, kas ir pamatotas stabilos Bībeles un „Lielās Cīņas tēmas” principos.

Dodaties uz priekšu, nevis atpakaļ! Izmantojiet Kristū centrētu un Bībelē pamatotu pielūgsmes un mūzikas parasto kārtību draudzes dievkalpojumos. Kaut arī mēs saprotam, ka dievkalpojumi un kultūra dažādās pasaules daļās atšķiras, tomēr nedodaties atpakaļ mulsinošos un neskaidros pagānu iekārtojumos, kuros mūzika, pielūgsmes un dievkalpojums kļūst tik ļoti mērķtiecīgi fokusēti uz emocijām un piedzīvojumu, ka zaudē galveno koncentrēšanos uz Dieva Vārdu. Visiem dievkalpojumiem, lai arī cik vienkārši vai komplicēti tie nebūtu, vajadzētu panākt vienu un tikai vienu lietu: paaugstināt Kristu un pašam pazemoties. Dievkalpojumu metodes, kas paaugstina izpildījumu veikšanu (uzstāšanos) un pašus, vajadzētu nomainīt ar vienkāršu un svaigu Kristū centrētu, Bībeliskas pieejas atspoguļojumu. Definēt to pārāk tuvu ir neiespējami, bet kad jūs lasiet Rakstus par Dieva klātbūtnes svētumu, Svētais Gars palīdzēs jums saprast, kas ir pareizi un kas nepareizi.

Dodaties uz priekšu, nevis atpakaļ! Stāviet par taisnību, kaut vai Debesis sagrūtu. Nepadodaties fanātiskai jeb vaļīgai (nolaidīgi pavirši atbrīvotai liberālai) teoloģijai, kas sagroza Dieva Vārdu un aizvilina no Bībeles patiesību pamatpīlāriem un Septītās dienas adventistu draudzes ticības robežzīmēm. Nešūpojaties (neietekmējaties) no katras nelielas „jaunās” teoloģijas dīvainības vai ritmu (un laiku) tabulām, kuru jēga ir rūpīgi izskaidrot neparastus un neskaidrus konceptus, kam nav nekā kopēja ar mūsu visaptverošo teoloģiju un misiju. Vēsturiskā Septītās dienas adventistu draudzes ticība netiks atcelta. Bībeles pamats droši pastāvēs līdz gala laikam. Klausieties, kas mums ir teikts „*Liecību izlasē*”, 1. grāmatā 207-208: „Kas tas par iespaidu, kas mūsu vēstures šajā (mūsdienu) posmā ierosina cilvēkus strādāt tik aizmuguriski negodīgi, efektīvi pūloties nojaukt mūsu ticības pamatus – pamatus, kas ar lūgšanām, pētot Dieva Vārdu un saņemot atklāsmes, likti mūsu darba iesākumā? Mēs esam ļaudis, kas ievēro Dieva likumus.... mums ir piedāvātas visdažādākās maldības, lai aptumšotu prātu attiecībā uz Vārda mācībām – sevišķi par Kristus kalpošanu debesu Svētnīcā un Debesu vēsti šīm pēdējām dienām, kā to eņģeļi sniedz Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā. Septītās dienas adventistiem ir piedāvātas visāda veida vēstis, lai tās ieņemtu patiesības vietu,

kas punktu pa punktam iegūta ar lūgšanām pavadītā pētīšanā, un ko ir apliecinājis Kunga brīnumainais spēks. Bet ceļa zīmes, kas mūs darīja par tiem, kas mēs esam, ir jā saglabā, un tās tiks saglabātas, kā Dievs to pateicis Savā Vārdā un Sava Gara Liecībās. Viņš mūs aicina ticībā stipri turēties pie galvenajiem pamatlikumiem, kas balstās uz neapstrīdamu Autoritāti.”

Dodaties uz priekšu, nevis atpakaļ! Stāviet stingri un nelokāmi par Dieva Vārdu, kāds tas burtiski ir lasāms un saprotams. Protams, vienmēr mums vajadzētu pazemīgi atzīt ka mēs esam ierobežotas un kritušas būtnes, kas vēro neierobežotā, bezgalīgā un Visvarenā Dieva darbus. Abās Dieva lielajās grāmatās – dabā un Rakstos ir lietas, kuras mēs pilnībā nevaram aptvert un saprast. Faktiski, mums ir pateikts, ka Jēzus upuris – pestīšana „būs atpestīto zinātne un dziesma visos nebeidzamās mūžības laikmetos”. [„*Ceļš pie Kristus*” p.89; „*Maranatha*” ch.357; „*Christian Education*” p.57] Bet tas, ko Kungs Savā žēlastībā mums skaidrā valodā ir devis, ir jāpieņem kā patiesība vienkārši tāpēc, ka tas, ko Viņš ir teicis, nav jāietin skepticisma liķautā. Nedodaties atpakaļ, nepareizi interpretējot 1.Mozus pirmās vienpadsmit nodaļas vai citas Svēto Rakstu daļas tikai kā alegoriskas vai vienīgi simboliskas. Tāpat kā šajā nedēļā mēs atkal no jauna apstiprinājām, Septītās dienas adventisti gan māca, gan tic Bībeles ziņojumam par radīšanu, kura tika veikta nesen, sešās burtiskās, cita citai secīgi sekojošās, blakus esošās 24 stundu ilgstošās diennaktīs. Septītās dienas adventisti nekad nemainīs tās nostāju jeb ticību šai fundamentālajai pamat doktrīnai. Ja Dievs nav radījis šo pasauli sešās burtiskās dienās un tad iesvētījis Sabatu, tad kādēļ gan mēs Viņu pielūdzam šodien – šajā septītās dienas Sabatā kā SEPTĪTĀS DIENAS adventisti? Nesaprast vai nepareizi interpretēt šo doktrīnu nozīmē neatzīt un noraidīt Dieva Vārdu, un neatzīt Septītās dienas adventistu un Dieva Atlikuma draudzes galveno mērķi, kas ir aicināti Svētā Gara spēkā pasludināt triju eņģeļu vēsti. Nedodaties atpakaļ uz ateistisko vai teisma evolūciju. Dodaties uz priekšu praviešu izpratnē, ka uzticība un lojalitāte Dievam, Radītājam un Atpestītājam būs redzama – ievērojot septītās dienas Sabatu kā raksturīgu Dieva ļaužu atšķirības pazīmi pašā pēdējā laikā. Septītās dienas adventistu draudzes locekļi, turiet atbildīgus savus vadītājus, ganus, vietējās draudzes, audzinātājus, pedagogus, institūtus un administratīvas organizācijas augstāko ticības standartu priekšā, kas balstīti burtiskā Rakstu izpratnē. Izmantojiet brīnišķīgus resursus, tādus kā Bībeles Izpētes Institūta jauno grāmatu par hermeneitiku, kas palīdzēs mums zināt pareizo ceļu, kā interpretēt Rakstus.

Vēlreiz lasām „*Liecību izlasē*”, 1.grāmatā, p.170: „Mums jābūt uzmanīgiem, lai Rakstus neinterpretētu nepareizi. Dieva Vārda skaidrās mācības nedrīkst tik ļoti pārnest garīgā plāksnē, ka pazūd to realitāte. Nepārspilējiet Bībeles izteicienu nozīmi, cenšoties izgudrot kaut ko dīvainu, kas patiktu iztēlei. Nemiet Rakstus tādus, kādi tie ir.”

Es slavēju Kungu par to, ka gan Nensiju, gan mani audzināja dievbijīgi vecāki. Ne viens ne otrs savās mājās mēs nekad nedzirdējām nevienu nievājošu vārdu par Bībeli vai Praviešu Garu. Mēs abi tikām audzināti būties Dievu un godbijīgi cienīt Viņa Vārdu.

Pirms dažām dienām ceļojuma laikā es pazaudēju savu vērtīgo, iezīmēto Bībeli. Kaut arī es to glabāju kā dārgumu un esmu tik bēdīgs, ka šodien man tās nav līdz, es slavēju Kungu, ka neesmu pazaudējis Kunga Vārdu! Jums tas ir rokās – pieejams vai nu drukātā veidā, vai arī jūsu [mobilajā] aifonā (*iPhone*), aipedā (*iPad*), vai citā elektroniskā iekārtā. Mēs nekad nedrīkstam par maz vērtēt iespēju, ka varam lasīt un studēt Dieva Vārdu. Kad 1909.gadā Elena

Vaika pēdējo reizi publiski uzstājās Ģenerālās Konferences Kongresā, viņa ļoti aizkustinoši runāja par Bībeli. Pēc runas viņa atstāja paaugstinājumu un tad nāca atpakaļ, turot rokās lielu Bībeli; ar drebošām rokām viņa pacēla to pret sapulci un sacīja: „Brāļi un māsas, es jums iesaku šo Grāmatu.” Šodien, mani dārgie Septītās dienas adventistu brāļi un māsas, mums ir jāstāv stipri uz Rakstu pamata. Kā Dieva „Grāmatas ļaudis” lasīsim Bībeli, dzīvosim saskaņā ar Bībeli, mācīsim Bībeli un sludināsim Bībeli ar visu spēku no augšienes.

Dodaties uz priekšu, nevis atpakaļ! Lai Raksti paši sevi interpretē. Mūsu draudze ilgstoši ir turējusies pie Vēsturiskās-Bībeliskās Rakstu izpratnes metodes, ļaujot Bībelei pašai sevi paskaidrot; rindu pēc rindas, priekšrakstu pēc priekšraksta. Taču viens no draudīgākajiem un ļaunākajiem uzbrukumiem pret Bībeli nāk no tiem, kas tic Vēsturiski-Kritiskai Bībeles izskaidrošanas metodei. Šī nebībeliskā „augstākā kriticisma” pieeja ir mūsu teoloģijas un misijas nāvīgs ienaidnieks. Šī pieeja nostāda zinātnieku vai individu-cilvēku augstāk, pāri skaidrajai un saprotamai Rakstu pieejai, un dod neatbilstošu licenci izšķirt un nolemt, ko viņš vai viņa saskata kā patiesību, kas pamatota uz kritiķu resursiem un audzināšanu. Turaties pa gabalu no šāda veida pieejas, jo tā vada ļaudis neuzticēties Dievam un Viņa Vārdam! „*Liecību izlase*”, 1.grāmatā pp.17-18 par šo jautājumu runā tieši: „Kad cilvēki ar ierobežotām sprieduma spējām uzskata par nepieciešamu sākt šķirot Rakstus, lai noteiktu, kas ir inspirēts un kas nav, tad tie aizsteidzas Jēzum priekšā, lai parādītu Viņam labāku ceļu par to, pa kuru Viņš ir mūs vadījis... lai neviens prāts un neviena roka nenododas Bībeles kritizēšanai... paliekat uzticīgi jūsu Bībelei, kāda tā ir lasāma, pārtrauciet kritizēt tās ticamību un labāk paklausiet Vārdam, un neviens no jums nepazudīs.”

Dodaties uz priekšu, nevis atpakaļ! Akceptējiet Praviešu Garu kā vienu no lielākajām dāvanām, kas dota Septītās dienas adventistu draudzei ne tikai pagātnei, bet vēl svarīgāk nākotnei. Kaut arī Bībele ir augstākā mūsu novērtējumos kā patiesības maksimāla Autoritāte un izšķirošs patiesības arbitrs, Praviešu Gars sagādā un nodrošina skaidru, inspirētu padomu, lai palīdzētu mums pareizi lietot Bībeles patiesību. Tas ir Debesu sūtīts padomdevējs, lai dotu draudzei norādījumus, kā izpildīt tās misiju. Tas ir uzticams un drošs teoloģisks Rakstu izskaidrotājs. Praviešu Gars ir jālasa, tam ir jātic, tas ir jālieto praktiski un tas ir jāizplata. Tas nav jālieto kā „runģa”, lai sistu cilvēkiem pa galvu, bet tas ir jāuzskata un jāizmanto kā brīnīšķīga svētība, lai vadītu Dieva draudzi šīs pasaules vēstures pēdējās dienās. Ļaujiet man atkārtot pārliecību, ka Praviešu Gars nav vecmodīgs un novecojis; tas ir šodienai un līdz Kristus nākšanai.

DODATIES UZ PRIEKŠU

Atlikušās draudzes locekļi, Dievs saka mums, kas esam sasnieguši gala laiku: „Dodaties uz priekšu!” Dodaties uz priekšu, paceļot Kristu un pasludinot Viņa žēlastību; dodaties uz priekšu, pasniedzot triju eņģeļu vēstis, dodaties uz priekšu, lūdzot pēc atmodas un reformācijas; dodaties uz priekšu, sekojot Bībelei kā tā ir lasāma; dodaties uz priekšu, lasot un stingri ievērojot Praviešu Gara padoma principus; dodaties uz priekšu, pasludinot pasaulei labo vēsti par pestīšanu un nenovēršamo Jēzus Kristus otro nākšanu.

Dieva žēlastība vada ļaudis visā pasaulē – „Dodaties uz priekšu”. Mums pastāvīgi, visos laikos ir jāpaceļ publiskās evaņģelizācijas karogs. Dieva žēlastības un triju eņģeļu vēsts

pasludināšana visur izmaina cilvēkus. Svētais Gars darbojas to sirdīs, kuri dzird šo vērtīgo Adventes vēsti caur jūsu vārdu un evaņģelizācijas liecību.... [...] caur Dieva žēlastības pasludināšanu. Mums ir jāintegrē evaņģelizācija katrā dzīves aspektā, kā tas tiek darīts daudzās vietās, ieskaitot lielo Dienvidamerikas Divīziju, kurā „integrētais evaņģēlisms” gluži vienkārši ir dzīves veids.

Viens piemērs par to ir no Eiro-Āfrikas Divīzijas. Pirms dažiem gadiem Vasilijš bija policijas darbinieks Moldovā. Viņu pārliecināja Bībeles patiesība un vērtīgā Adventes vēsts. Viņš vēlējās tikt kristīts kā Septītās dienas adventists. Kad viņš stāstīja savai ģimenei par savu jaunatraso ticību, tad tēvs un māte teica, ka neatzīs viņu par savu, brālis teica, ka neuzskatīs vairāk par brāli, sieva Gaļina teica, ka šķirsies no viņa, un policijas komandieris teica, ka nekad nedos viņam brīvu Sabatu.

Vasilijš izmisīgu cīņījās ar Dievu un lūdza, lai Viņš tam dod skaidru atbildi uz lūgšanu ar vienkārši atvērtu Bībeles tekstu. Ko viņš darīja? Viņš atvēra Bībeli, un pateicoties Dieva žēlastībai viņa acis pamanīja vārdus no Mateja 10:35-38, kur Jēzus paskaidro, kā ģimenes locekļi var būt mūsu ienaidnieki, un to, ka ja jūs tēvu un māti vairāk mīlat kā Kristu, jūs neesat Kristus cienīgi. Vasilijš izjuta pamudinājumu ievērot Jēzus pavēli, uzņemt krustu un sekot Viņam.

Vasilijš pateicās Dievam un pieņēma lēmumu. Viņš devās uz Septītās dienas adventistu draudzi un tika kristīts. Kad viņš izstāstīja sievai, ka ir ticis kristīts, tad viņa teica, ka jau ir sagatavojusi šķiršanās dokumentus. Vasilijš nesāka aģitēt, bet teica, ka mīl viņu.

Ticot, ka arī citi ģimenes locekļi atbalstīs viņas nepatiku un iebildumus, Gaļina pavadīja Vasiliju, kad tas devās tiem pavēstīt jaunās ziņas par savām kristībām. Bet viņai par brīnumu, Vasilija vecāki un brālis pieņēma viņa izšķiršanos bez iebildumiem.

Pēc tam Vasilijš devās pie sava policijas komandējošā virsnieka ar uzrakstītu atlūgumu un paskaidroja, ka ir kristīts. Virsnieks sacīja: „Kas tas ir? „Nem to atpakaļ un paņem vienu brīvu nedēļu, lai domātu par lietām.” Ieradies pēc nedēļas, Vasilijš atkal iesniedza atlūgumu. Bet tā vietā, lai to pieņemtu, komandējošais virsnieks pārcēla (paaugstināja?) Vasiliju tādā amatā, lai Sabatos nerastos konflikti.

Ap to laiku Vasilija sievai Gaļinai darbā, kur viņa bija kasiere, radās nopietna problēma. Dienas kopsomma nebija pievienota, un kompānija sacīja, ka viņa ir parādā naudu. Izmisumā viņa aicināja Vasiliju lūgt par viņu. Bet Vasilijš aicināja arī viņu lūgt kopīgi par šo problēmu. Nākošajā dienā Gaļina aprēķina atskaitē atrada kļūdu tieši par attiecīgo naudas daudzumu. Vasilijš aicināja Gaļinu nodot savu sirdi Dievam par paklausīto lūgšanu, bet viņa atteicās.

Vēlāk Gaļinas māte dabūja vēzi. Vasilijš un Gaļina apmeklēja viņu un lūdza par viņu. Pateicoties Dieva intervencei, viņa tika dziedināta! Gaļinas sirds bija mīkstināta, un viņa devās tieši uz Septītās dienas adventistu draudzi un tika kristīta. Esmu tik laimīgs jums šodien paziņot, ka Vasilijš Geraskuik tagad ir Moldovas Ūnijas mantzinis un, ka pateicoties Dieva žēlastībai, Vasilijš un Gaļina šodien ir klātesoši ar mums. Vai jūs būtu tik laipni piecelties? Slava Dievam par Viņa žēlastības glābjošo spēku!

Mani brāļi un māsas šeit Džordžijas Domā un visapkārt pasaulē, pasludiniet Dieva žēlastības un triju eņģeļu vēstis Svētā Gara spēkā! Mēs esam brīnišķīgi dažāda draudze, bet vienoti Kristū un šajā vērtīgajā Bībeles vēstī. Mēs esam internacionāla ģimene no visām zemeslodes malām un, pasludinot Dieva žēlastību, un „Dodoties uz priekšu”, esam vienoti Svētajā Garā, mūsu Bībeles pamatmācībās un ticībā.

Kāda vērtīga vēsts šai pēdējo dienu Adventes kustībai ir nesama pasaulei! Pasludināt pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēstis un aicināt ļaudis atgriezties patiesā, un Bībeliskā Dieva pielūgsmē.

Kāds Radītājs! Atpestītājs! Augstais Priesteris! Advokāts! Draugs! Kāds Dievs!

Jēzus nāk drīz!! Drīz mēs redzēsim austrumu pusē mazu, tumšu mākonīti, apmēram pus cilvēka plaukstu lielumā. [„*Lielā Cīņa*” p.640] Tas kļūs lielāks un lielāks, spožāks un spožāks. Visas debesis izies uz šo pasaules vēstures kulmināciju. Pateicoties Debesu brīnumam, ikviens Viņu redzēs tajā pašā laikā. Un tur, eņģeļu miljonu vidū sēdēs Viens, kuru mēs gaidām... nevis pazemots satriekts Jērs, nevis Augstais Priesteris, bet Ķēniņu Ķēniņš un Kungu Kungs – Jēzus Kristus mūsu Atpestītājs! Mēs skatīsimies augšup un sacīsim: „Šis ir Dievs, kuru mēs esam gaidījuši”. Kristus lūkosies lejup un sacīs: „Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps, ieej sava Kunga priekā”; mēs tiksim pacelti gaisā satikt savu Kungu un iet mājās, lai būtu ar Viņu vienmēr... kāds brīnišķīgs Adventes ceļojuma fināls!

Ja Kunga brīnišķīgā mīlestība un pestīšanas plāns --- Viņa triumfējošā žēlastība --- ir skārusi jūsu sirdis, un jūs vēlaties atjaunot savu nodošanos Viņam un Septītās dienas adventistu misijai, kad jūs atgriezīsieties mājās, lai pasludinātu Viņa žēlastību, un jūs vēlaties lūgt pēc atmodas un reformācijas savā dzīvē un draudzē, ja jūs vēlaties Svētā Gara klātbūtni un Vēlo lietu, kad jūs pasludiniet Viņa žēlastību, ja jūs vēlaties pasludināt triju eņģeļu vēstis citiem, un jūs vēlaties ielikt savu dzīvi un personīgo liecību mūsu Visuvarēnā Atpestītāja, Augstā Priestera un Nākošā Ķēniņa rokās, lai saskartos ar tiesu caur Viņa asinīm, nopelniem, žēlsirdību un žēlastību ja jūs vēlaties pazemīgi lūgt Kungu vadīt jūsu dzīvi un palīdzēt pasludināt Dieva žēlastību šajās pasaules vēstures pēdējās dienās, vai jūs varētu klusām piecelties kājās tieši tagad un palikt stāvēt, nodoties Viņam?

Es aicinu jūs pieņemt Kristus brīnišķīgo žēlastību savās dzīvēs, atjaunot jūsu nodošanos Viņam un šai lielajai Adventes kustībai, lai pasludinātu žēlastību un lūgtu Kungu palīdzēt šai draudzei „Doties uz priekšu”.

Pirms dziedam mūsu tēmas dziesmu un tad mūsu pēdējo svētību, tieksimies pēc Kunga kopīgi lūgšanā.... Es aicinu jūs palikt stāvēt un tagad pagriezties uz jums tuvākās personas pusi vai aiz jums..... un sirdī dziļi izjustā, pazemīgā lūgšanā ļoti lūgt kopā ar Kungu pēc atmodas un reformas, tā Svētais Gars var vadīt Dieva Atlikuma draudzi, ka mēs „Dodamies uz priekšu”, pasludinot Dieva žēlastību un triju eņģeļu vēstis. Lūdzu lūdziet kopīgi.